

Những Con Chó Trung Thành⁽¹⁾

Câu chuyện của con chó trung thành nhất Scotland

Tại Greyfriars gần Edinburgh có một tượng tưởng niệm một con chó nổi tiếng nhất xứ Scotland, một con chó giống Skye Terrier đã túc trực bên mộ chủ suốt 14 năm trời.

Chó "Bobby" của Greyfriars" là bạn trung thành của cảnh sát viên John Gray vào khoảng 1856. Cả hai không bao giờ rời nhau trong hai năm làm bạn, và mãi mãi sau này, vì khi ông Gray bị bệnh lao phổi mất năm 1858 và được chôn tại nghĩa trang nhà thờ Greyfriars, con chó Bobby của ông đã chọn chỗ ở mới ngay trên mộ và túc trực ngày đêm ở đó cho đến khi chính nó chết 14 năm sau, 1872.

Photo: (Unknown)

James Brown, người cựu quản lý nghĩa trang, kể lại người ta thấy con Bobby nằm trên nấm mộ mới ngay sau ngày an táng. Vì tấm biển trên cổng nghĩa trang ghi rõ "Cấm Chó", ông Brown đã bắt buộc phải đuổi con chó nhỏ đi, nhưng ngày hôm sau nó lại trở về. Lần thứ hai con Bobby lại bị đuổi đi, để rồi được thấy lần thứ ba tại chỗ cũ, run rẩy trên nền đất ướt lạnh của mộ ông Gray.

Đến lúc này người quản lý cảm thấy tội cho con chó kiên quyết và từ đó cho nó ở lại. Ngay cả lúc thời tiết đông bão, Bobby không rời

“nhiệm sở”, thường khi nó còn tru lên chống cự lại những ai muốn dụ nó vào trong.

Tin đồn về lòng trung thành không thể lay chuyển của con Bobby đã lan truyền nhanh khắp thị xã, và chú chó terrier bé nhỏ đã trở thành con vật được yêu chuộng của các gia đình và các chủ tiệm gần khu vực nhà thờ. Nhưng đầu họ thường mang thức ăn và nước cho nó, không ai chính thức nhận con chó hay trả tiền giấy phép đăng ký với thành phố những năm sau. Chó Bobby trở nên con chó tầm thường, đi hoang, vì thế nó sẽ phải bị hủy.

Nhưng khi điều này được nêu ra tại hội đồng thị xã năm 1867, ngài thị trưởng lúc đó (và là người yêu thích chó), Sir William Chambers, đòi được gặp chó Bobby. Chuyện kể rằng ngài William rất mến chuộng con terrier trung thành và thu xếp để lệ phí đăng ký được trả vĩnh viễn.

Bobby được đeo vòng cổ với thẻ bài bằng đồng thau có khắc chữ: Bobby của Thị Trưởng Greyfriars, 1867, được đăng ký. Vòng cổ này hiện được trưng bày tại viện bảo tàng Huntly House ở Royal Mile, Scotland.

Một năm sau phiên trực sau cùng của Bobby, nơi nó chết bên mộ người bạn cũ, Nữ Tước Burdett Coutts cho dựng tượng nó trên một bồn phun nước để tưởng nhớ cuộc đời một con chó trung thành và câu chuyện một tình bạn vượt cả sự chết.

Câu chuyện của con chó trung thành nhất nước Nhật

Nếu con chó bên Scotland đã dạy cho chúng ta bài học về lòng tận tụy, trung thành thì một con chó Nhật đã thêm vào đó vị ngọt đắng của niềm tin. Vào năm 1923 một người đàn ông và con chó nhỏ đã đến với nhau và tạo một mối quan

hệ siêu phàm mà chỉ những ai yêu thích súc vật mới hiểu được.

"Chu-ken Hachiko" (chó Hachiko trung nghĩa), một con chó giống Akita [2] đã đến Tokyo với chủ là Giáo sư Eisaburo Uyeno khi nó vừa được một tuổi. Mỗi ngày chó "Hachi" chạy theo Giáo sư Uyeno đến tận ga xe lửa Shibuya và họ "sayonara" triu mến từ giã nhau trước khi xe lửa đưa ông chủ đi dạy tại Viện Đại Học Hoàng Gia.

Không ai rõ Haichi có trở về nhà vài tiếng đồng hồ hay nán lại ga xe lửa, nhưng bất kỳ thế nào, nó luôn có mặt tại đúng một điểm hẹn để quần quít vẫy đuôi chào đón chủ mỗi cuối ngày.

Một buổi sáng năm 1925, Giáo sư Uyeno chia xẻ "nghỉ lễ" giả từ cùng Hachi rồi bước lên xe lửa ra đi. Nhưng ông đã không trở về nữa mà chết lại tại chỗ làm trong ngày hôm đó, chắc chắn để lại chú chó nhỏ Akita nỗi thất vọng ghé góm của toa xe lửa trống vắng.

Những khách hay đi xe lửa trong vòng mười năm sau kể rằng đã thấy chó nhỏ Haichi kiên nhẫn đợi chờ tại đúng điểm hẹn cũ, thường khi không rời chỗ nhiều ngày liền.

Ngày 8 tháng 3 năm 1935, Haichi nằm xuống tại chỗ hẹn đã ấn định, và không bao giờ dậy nữa.

Giờ này một tượng đồng đứng đánh dấu địa điểm được nổi tiếng nhờ con chó trung thành. Nữ ký giả Cheri Sicard tường thuật trong chuyến thăm Tokyo sau cùng bà đã gặp cạnh tượng đài một cụ ông đã từng biết Haichi:

"Ông cụ kể với tiếng Anh ngập ngừng 'Tôi biết nó. Tôi thường mang thức ăn cho nó. Ga xe lửa lúc bấy giờ nhỏ hơn nhiều.' Tôi đó, ông cụ

tiến gần tượng, thân mật vỗ nhẹ, lau ngón lệ trên mắt cụ và chậm bước rời đi."

Cho đến ngày nay chỗ bức tượng là địa điểm ai cũng biết trong đô thị sầm uất này, nhiều khi là điểm hẹn để người ta bảo nhau, "Đợi tôi cạnh con Haichi."

[1] *Phỏng dịch theo tài liệu của TheDogNet.com, rất tiếc trang nhà này không còn tồn tại nữa.*

[2] *Akita là giống chó Nhật Bản, và tại nước Nhật giống chó này được tuyên bố là bảo vật của quốc gia. Nuôi chó Akita trong nhà được tin là biểu hiệu của sức khỏe dồi dào, sự thịnh vượng và may mắn. Nữ văn sĩ Helen Keller là người đầu tiên mang giống chó Akita về Mỹ năm 1937.*

Vui
Cười

Xe cán chó
... chó cán xe

Sang hôm nọ lái xe ra phố chơi. Đang lái Sang thấy phía trước có ông cụ và con chó theo sau. Khi xe đi ngang qua cụ già tự dưng con chó vọt qua đường, Sang thắng hổng kịp nên cán con chó chết ngóm củ tỏi. Chẳng dặng dưng Sang dừng xe lại, móc bóp và bước xuống xe nói với cụ già:

- Xin "nổi" cụ, rất tiếc sự việc nó đã xảy dza thế đấy... um um... liệu hai ta có thể dàn xếp chuyện này êm thấm không?

Cụ già nhìn Sang như thể còn đang phân vân nói:

- À... được được.

Nghe vậy Sang dúm vội vào tay Cụ một xấp xanh xanh rồi lên xe vọt mất. Sau khi bỏ tiền vào túi cụ già nhìn xuống con chó đã chết và lẩm bầm.

- Quái, không biết chó của ai ngu quá nhỉ?